ACEŞTIA SINT HARLEQUIN-II

DE
VIVIAN JENKINS

O fază dintr-un meci susținut în toamna trecută în Anglia de către echi pa selecționată a Bucureștiului

Vivian Jenkins, al cărui articol îl publicăm în continuare, a fost de 14 ori internațional în echipa Țării Galilor și este socotit actualmente cel mai competent comentator de rugbi al Marii Britanii.

In echipa de rugbi Harlequins care va părăsi aeroportul Londrei la 6 mai pentru a susține două meciuri la București, vor fi opt jucători internaționali. Printre aceștia sînt 5 internaționali ai echipei Angliei — aripa C. G. Woodruff, centrul W. P. C. (Philip) Davies și înaintașii D. L. („Sandy") Sanders (pilier), N. K. (Nick) Labuschagne (taloner) și J. D. (John) Currie (linia a 2-a). Mai sînt, de asemenea, doi internaționali ai Scoției, M. L. (Micky) Grand (jumătate la deschidere) și I. A. (Ian) McGregor, înaintaș (linia a 3-a) și un echipier al Țării Galilor, R.C.C. (Clem) Thomas, care a jucat de 16 ori în reprezentativă și a făcut parte din echipa Swansea care a vizitat Romînia acum două sezoane. In plus, patru oameni din lotul Harlequin-ilor, care numără în total 20 de jucători, au susținut jocuri de trial pentru națională.

Este evident deci că avem de a face cu o echipă tare a Harlequin-ilor, care va putea da satisfacție chiar împotriva dîrzei replici așteptate în Romînia.

Harlequins este, fără îndoială, una dintre cele mai faimoase echipe de club din Marea Britanie și și-a mărit prestigiul jucînd meciurile sale de acasă pe terenul de la Twickenham, „cartierul general" al federației de rugbi (Rugby Union), acolo unde Anglia susține meciurile sale internaționale și unde sînt programate anual alte meciuri importante ca întîlnirile inter-universitare dintre Oxford și Cambridge sau meciul dintre Armata de uscat și Marină.

Deși n-aș descrie pe Harlequins ca fiind actualmente cea mai bună echipă din Anglia (ea a fost învinsă cu 12—6 de Midlands Club Coventry, chiar săptămîna trecută) oricum ea a contat totdeauna printre cele mai bune șase echipe ale țării și își păstrează reputația unui joc foarte atractiv, cu mingea jucată la mînă chiar din propriul său teren.

Majoritatea jucătorilor săi sînt angajați în birouri la Londra, foști jucători universitari, actualmente avocați, profesori, medici, dentiști etc., poate tocmai de aceea ei joacă un rugbi „fair" fără a se sinchisi prea mult dacă pierd sau cîștigă.

Cred că publicul romîn va aprecia stilul lor de joc și în particular pe acela al blondului PHIL DAVIES, solidul centru, care pe lîngă cele 7 selecționări în echipa Angliei, a repurtat un mare succes cu prilejul turneului echipei britanice în Africa de sud, din vara trecută. El a jucat acolo în trei din cele patru meciuri și a entuziasmat publicul sud-african prin decizia acțiunilor sale. Este un flăcău zdravăn, care cîntărește 86 de kg. și are o înălțime de 1,83 m. Phil Davies este profesor de biologie la Crist's Hospital School, în Sussex.

WOODRUFF, pe aripă, este un adevărat veteran și și-a cîștigat ultimele 4 selecționări pentru reprezentativa Angliei în 1951. Scund, cu părul negru el „merge" încă tare în atac, cu toate că nu mai are forța de care dispunea înainte.

Articol scris special pentru ziarul SPORTUL popular

GRANT, jumătate la deschidere, este scurt, blond și foarte mobil; a jucat în acest sezon pentru Scoția împotriva Franței și Țării Galilor, fiind prevăzut printre selecționabili și pentru următoarele două meciuri împotriva Irlandei și Angliei. Pe plan internațional el nu s-a impus încă, dar este fără îndoială deasupra oricărui jucător obișnuit de club și nu trebuie ignorat.

Grămada „oaspeților" va fi deosebit de puternică, deși va fi lipsită de serviciile lui David Marques, internațional în echipa Angliei și cel mai bun înaintaș, care nu este disponibil pentru turneu. LABUSCHAGNE, talonerul, a jucat pentru Anglia în toate cele patru meciuri internaționale ale sezonului 1954—1955, dar în sezonul actual a trebuit să rămînă ca rezerva lui Eric Evans, din Lancashire, care a fost căpitanul echipei Angliei. Oricum, acest Labuschagne, un sud-african care a rămas în Anglia pentru mai mulți ani studiind medicina dentară într-un spital din Londra, a fost de 5 ori internațional în echipa Angliei și este un excelent înaintaș. Prea înalt pentru a fi taloner (are mai mult de 1,80 m.), el știe să folosească bine picioarele sale lungi și face treabă bună în grămada deschisă. Căsătorit recent, el este socotit drept cel mai simpatic component al echipei.

„SANDY" SANDERS, pilierul său, este un nume obișnuit în reprezentativa Angliei și a fost selecționat pînă acum de 8 ori. Scund dar bine clădit, Sanders nu este numai bun jucător la grămadă, ci și foarte întreprinzător în jocul deschis. Adesea poate fi văzut ieșind din grămada deschisă cu mingea în brațe. Destul de ciudat e faptul că el n-a jucat rugbi decît după ce trecuse de vîrsta de 20 ani, începîndu-și activitatea după război, într-o echipă modestă din Suffolk, Ipswich Y.M.C.A. De aci, el a fost inclus în echipa Harlequin-ilor cîțiva ani mai tîrziu. De atunci și-a făcut un nume.

CURRIE, în linia a doua, a făcut parte din echipa „albaștrilor" de la Oxford jucînd un rol important în meciul împotriva Universității Cambridge, în acest sezon. De atunci, el a fost selecționat în echipa Angliei pentru toate cele patru meciuri internaționale. Inalt și puternic (cîntărește 97,5 kg. și măsoară 1.88 m. înălțime), el împinge puternic la grămadă și este, de asemenea, un expert al jocului deschis. Deși încă tînăr, abia a trecut de 20 ani, este de așteptat să ajungă unul din oamenii de bază ai echipei Angliei în viitorii ani.

Inaintașul MCGREGOR (linia a 3-a) este ofițer de aviație. A fost selecționat în echipa Scoției în toate cele patru meciuri internaționale ale acestui sezon și a făcut parte de 6 ori din reprezentativă. El este înalt, solid, brun, supranumit „bombardier" de către tovarășii săi de echipă. McGregor s-a specializat în a neutraliza jumătatea la deschidere adversă și este un placheur redutabil.

CLEM THOMAS este cunoscut publicului romîn de la precedentul turneu al echipei Swansea, dar de atunci el s-a distins în mod deosebit fiind selecționat pentru echipa Marii Britanii în turneul întreprins de aceasta în Africa de sud. Din nefericire acolo a trebuit să suporte o operație de apendicită imediat după sosirea sa și înainte de a fi jucat un singur meci, dar s-a refăcut suficient de rapid pentru a lua parte la ultimele două meciuri ale turneului. El a arătat mereu o formă excelentă și a fost selecționat din nou pentru echipa Țării Galilor la întoarcerea sa acasă, fiind considerat selecționabil și pentru ultimul meci al sezonului, împotriva Franței. Cum a jucat rugbi aproape 20 luni fără întrerupere, cu ocazia turneului în Africa de sud și în lunile de vară acasă, el dă acum semne de oboseală. Totuși, Thomas este determinat să revină în Romînia, după prima sa călătorie aci, și acordă un deosebit interes acestui turneu, ca și toți ceilalți Harlequin-i.

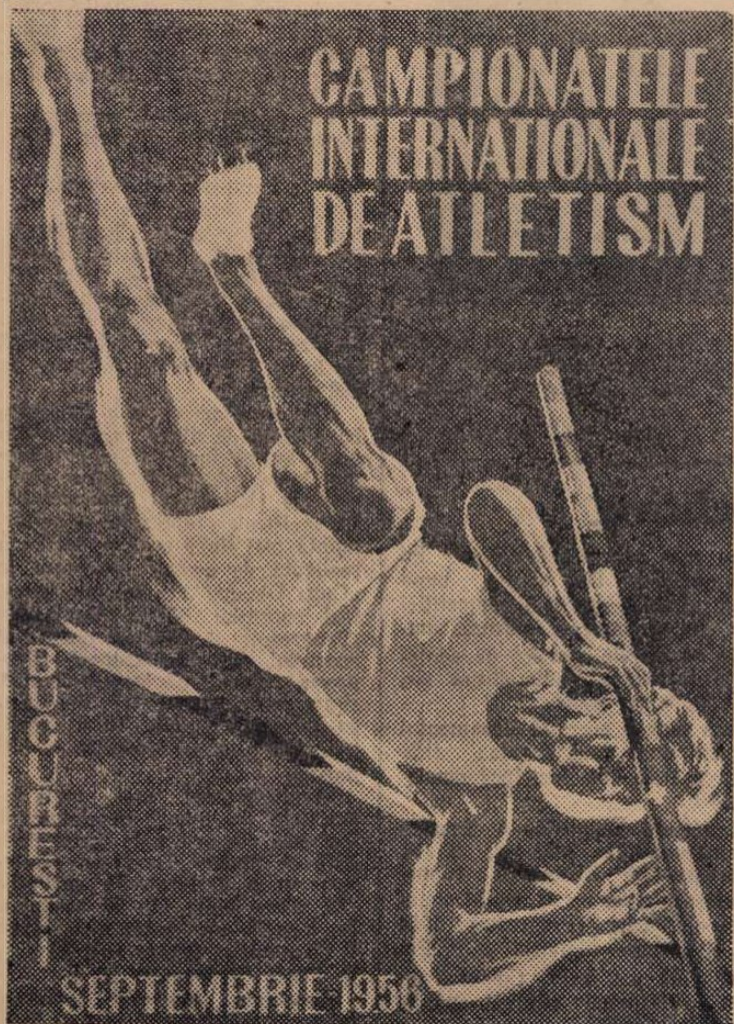
Azi pe stadionul Dinamo:

Selecție pentru meciurile cu Harlequins

In vederea alcătuirii celor două echipe bucureștene, care vor întîlni la 9 și 12 mai formația engleză de rugbi HARLEQUINS, astăzi la ora 17 va avea loc pe stadionul Dinamo o verificare a formei jucătorilor noștri. Aceasta va constitui ultimul criteriu de selecționare a jucătorilor care vor alcătui echipa orașului București și pe cea de tineret.

Iată acum lotul jucătorilor convocat pentru azi pe stadionul Dinamo: **Al. Penciu, Petre Buda, Anastase Olteanu, Ion Dobre, Constantin Bărăscu, Aurel Barbu, Radu Nanu, Ilie Ion, Carol Kramer, Mihai Țibuleac, René Chiriac, Gheorghe Teodorescu, Dumitru Ionescu, Paul Merghișescu, Alexandru Paloșanu, Viorel Moraru, Șerban Mehedinți, Emil Dumitrescu, Ion Florescu, Teodor Rădulescu, Ion Doruțiu, Mărgărit Blăgescu, Anastase Marinache, Vasile Mladin, Gheorghe Pîrcălăbescu, Alexandru Teofilovici, Lică Cotter, Carol Florea, Paul Iordăchescu, Niculae Căpușan, Mircea Manolache, Marian Gabrielescu, Ștefan Constantin, Marin Ciobanu și Victor Luscal.**

Rînduri despre afișul sportiv

VICENȚIU GRIGORESCU: Afiș pentru Campionatele internaționale de atletism 1956.

La recenta expoziție a Uniunii Artiștilor Plastici „Afiș, carte, ambalaj", am întîlnit cu plăcere și două afișe cu teme sportive. Prezența acestor afișe, care ne-au atras atenția nu numai prin tema lor sportivă dar și prin tratarea îndrăzneață a conținutului tematic, ne-a prilejuit o serie de constatări.

Pînă acum în conținutul unui afiș sportiv, figurau, în 95 la sută din cazuri, un tînăr și o tînără zîmbind fotogenic, purtînd în brațe cîte un buchet de flori, pe un fond variabil, dar cu normă obligatorie, niște steaguri fîlfîind, de preferință începînd din colțul din stînga sus. Asemenea afișe au slujit celor mai variate țeluri de propagandă sportivă: Spartachiada sindicală, Asociația Voința, complexul G.M.A. gr. II, Campionatele sătești, etc., etc.

Nu vrem să spunem că nu am avut și afișe mai bune (primul tur ciclist al Romîniei democrate — de Molnar-Cova, Campionatele Mondiale de tenis de masă de Dralco, Campionatele Europene de Canotaj Academic de Drăgoescu, Campionatele Europene de Tir de Vicențiu Grigorescu, Campionatele Internaționale de Atletism de același autor).

La recenta expoziție afișul sportiv este reprezentat de două lucrări inedite ale graficianului Vicențiu Grigorescu și anume: afișele Campionatelor internaționale de tir și atletism. După aprecierea noastră, afișul Campionatelor internaționale de tir este o pildă a genului. Indrăzneț și atractiv, demn de a figura în orice expoziție, afișul Campionatelor internaționale de tir reprezintă un salt înainte. Interesant este și afișul Campionatelor internaționale de atletism, deși asupra culorii fondului se mai poate încă discuta. Afișele sportive ale lui Vicențiu Grigorescu vestesc importante evenimente sportive. Este însă regretabil că aceste două afișe, singurele cu temă sportivă din întreaga expoziție, vestesc evenimente sportive. Nu am văzut nici un afiș care, prin posibilitățile largi ale graficei să convingă oamenii să facă sport.

Este locul să arătăm că lipsa afișelor care să îndemne la practicarea sportului este generală. Intreaga noastră mișcare de cultură fizică poate prezenta numai trei afișe de propagandă directă pentru vreo ramură sportivă: unul de canotaj academic de Știubei, afiș care servește scopului propus dar care a dispărut ca prin farmec; unul de box — mediocră compoziție tipografică și în sfîrșit unul didactic, dar nerealizat, de baschet.

Iată de ce ne-am fi bucurat dacă cel puțin în ultima expoziție am fi găsit afișe de propagandă sportivă și nu numai pentru evenimentul sportiv. Vicențiu Grigorescu — sportiv activ — ar fi putut foarte bine să îndeplinească acest deziderat fierbinte. O asemenea temă am fi așteptat de la Gheorghe Popescu, fost campion de înot al țării. Dintre afișele sale, singurul cu o palidă legătură sportivă este unul pentru Pronosport, „Socoteala aritmetică", foarte reușit din punct de vedere publicitar.

Pentru că veni vorba de Pronosport, trebuie neapărat subliniat faptul că afișele întreprinderii au căpătat o nuanță pur comercială deși condițiile îngăduie Pronosportului să editeze afișe cu ajutorul cărora să se slujească atît întreprinderea cît și propaganda sportivă. De la afișul lui Traian Constantinescu cu copilul hidrocefalic dar simpatic, care a apărut cu aproape un an în urmă, singurul afiș cu (oarecare) temă sportivă editat de I. S. Pronosport, este cel cu ambarcațiile, realizat de Puiu Manu. De atunci Pronosportul nu a mai publicat nici un afiș sportiv, deși ar putea, ar trebui și ar fi necesar.

Este limpede pentru oricine că în ultima vreme arta noastră grafică a făcut un pas înainte. Iar afișul sportiv va trebui să țină și el pasul. Inceputul a fost făcut. S-a luat startul. Și încă un start bun. Așteptăm acum din partea afișului sportiv un marș năvalnic tineresc și spectaculos cum este, de fapt, sportul însuși. Iar la finișul acestui marș avîntat, afișul sportiv să fie însoțit de sute de mii de oameni pe care cu puterea lui sugestivă i-a angrenat în minunata deprindere a sportului.

O. FLORIAN